

1 de maig de 2021

PROLETARIS I PROLETÀRIES DE TOTS ELS PAÏSOS,

UNIU-VOS EN UNA INTERNACIONAL REVOLUCIONÀRIA!

Des d'inicis de 2020, amb l'extensió mundial de la pandèmia COVID-19 i la nova crisi econòmica, totes les calamitats que el capitalisme està provocant a la humanitat i al seu entorn ecològic han quedat més al descobert que mai. 137 milions de malalts, 3 milions de morts i una nova onada que estén nous confinaments per tots els continents, proven la mala gestió de la pandèmia per tots els estats burgesos, incapaços d'haver-la previngut i més encara d'enfrontar-la des dels interessos del conjunt de la societat.

En aquesta pandèmia, i altres per vindre, les classes treballadores (proletariat, petita burgesia autònoma, petita burgesia assalariada) són les que més pateixen les conseqüències, mentre que els grans capitalistes les aprofiten per a multiplicar les seues fonts de beneficis a costa de les necessitats socials peremptòries (vacunes, medicines i material sanitari, protecció personal i laboral, dispositius per al teletreball...).

Als treballadors i treballadores, que assegurem la producció, el comerç i els serveis, ens correspon la probabilitat més gran de contagi i mort i les pitjors conseqüències de la malaltia, a causa del desbordament dels sistemes sanitaris. Ens correspon també l'atur i l'amenaça creixent de la fam, els confinaments en habitatges amuntegats, els desnonaments per impagament de lloguers, els tancaments de les escoles dels nostres xiquets.

A la classe capitalista, en canvi, la situació se li planteja com a una "oportunitat" per a renovar-se explotant nous "nínxols de mercat" al voltant de la despesa sanitària i de la suposadament indústria "verda". Aquesta classe es reparteix els diners públics en quantitats que assoleixen nivells històrics en cada país, en part per a intentar salvar les seues grans empreses més afectades per la paràlisi econòmica (turisme, transport aeri, indústria de l'aviació), però també, moltes vegades, per a compensar les pèrdues o els menors beneficis de les menys afectades, sempre sense perill de perdre la seua propietat ni el seu control. Per la seua part, els bancs i els fons d'inversió, en la seua qualitat de creditors o de gestors del deute públic addicional generat per les desorbitades despeses de la pandèmia, es beneficien dels interessos.

Els treballadors, assalariats, autònoms o informals, en el millor dels casos reben dels governs miserables i tardans subsidis que només mitiguen una mica la gravetat de la situació: el mínim possible que consideren que evitarà explosions socials o motins de fam.

Les grans beneficiades a costa de les necessitats mèdiques mundials són les firmes farmacèutiques. Aquestes empreses han desenvolupat els seus productes bàsicament gràcies als diners públics o a la investigació científica pública, dominen la negociació dels preus i la distribució dels seus productes, perquè cap estat o aliança d'estats (com la UE) posa en qüestió la propietat de les seues patents ni la seua "sagrada llibertat" per a prendre les seues decisions en funció dels requeriments del millor postor. En mig de la tragèdia mundial, multipliquen els seus beneficis i lideren l'especulació en bossa.

En conseqüència, la disponibilitat de vacunes està extraordinàriament limitada no per la capacitat de producció mundial, sinó pels interessos financers de les farmacèutiques. A més, la distribució d'aquests medicaments entre els diferents països segueix les mateixes regles de jerarquia i dominació del conjunt de l'economia: més i millors per als estats més rics, independentment de la seua necessitat a cada moment. El respecte de la propietat privada, la cerca del benefici empresarial, les respostes nacionalistes i descoordinades dels estats són incompatibles amb una lluita efectiva, ràpida i socialment justa contra la malaltia.

El resultat és que la pandèmia s'eternitza, que el deute públic mundial ha arribat al màxim històric mai mesurat (99% del PIB mundial en 2021, d'acord amb l'FMI), que després de l'enfonsament de l'economia en 2020, la recuperació econòmica és lenta i que l'ocupació mundial tardarà a tornar als nivells de 2019, sobretot en els sectors amb múltiples contactes interpersonals. De fet, després de la pèrdua de l'equivalent a 255 milions de llocs de treball a jornada completa en 2020 (quatre vegades la registrada durant la crisi de 2009), la previsió de l'OIT per a 2021 és que en el conjunt dels països només es recupere la meitat de les ocupacions destruïdes i que l'atur continue afectant amb major intensitat a les dones treballadores i els joves.

Inevitablement, aquesta combinació de crisi sanitària i econòmica, dins del marc general d'una crisi ecològica, té i tindrà conseqüències polítiques i socials de gran abast. La situació reforça les contradiccions entre els grans països imperialistes, principalment entre una Xina en expansió i els EUA en declivi, però encara dominant, implicant també les potències secundàries (Rússia, Alemanya, Japó, França...). Les tensions augmenten entre els membres de la Unió Europea (la manifestació de la qual més greu és l'eixida del Regne Unit) i entre les potències regionals d'Orient Mitjà (Israel, l'Iran, Turquia, Aràbia Saudita). Tot això genera l'amenaça constant de noves guerres comercials, però també militars, localitzades especialment a l'Àfrica i Àsia.

Però les contradiccions no sols es desenvolupen entre els estats. La situació econòmica mundial afecta de manera diferent a les capes i sectors de cada burgesia. Les contradiccions, que sempre existeixen en aquesta classe molt estratificada i jerarquitzada, s'exacerben quan el pastís a repartir es fa més xicotet i fràgil. A l'interior dels països, les tensions en les classes dominants es manifesten a través de lluites polítiques aferrissades pel control de l'estat nacional, per a obtenir d'aquest un suport privilegiat jurídic, econòmic o fins i tot militar (en l'exterior). La crisi política nord-americana de 2020 expressa l'envergadura actual d'aquestes contradiccions, que també erosionen greument els actuals sistemes polítics al Brasil, Anglaterra, Estat Espanyol, Itàlia, Israel...

Malgrat això, la classe dominant sempre està d'acord a fer pagar als treballadors les conseqüències de les crisis i el deute generat per a salvar el seu sistema econòmic. La factura actual ja és enorme i no deixarà de créixer, almenys, mentre dure la crisi sanitària. En cada país, a la catàstrofe pandèmica li seguiran atacs descarnats a les condicions de vida i adquisicions socials de la classe obrera, com els que ja es preparen a l'Estat Espanyol amb noves reformes contra els drets laborals i el sistema de pensions.

Els estats, fins i tot als països de major tradició democràtica, ja porten molts anys reforçant els poders de la policia i l'exèrcit, reduint les llibertats civils, criminalitzant la protesta social. Però l'inici de la pandèmia ha donat nous vols a aquesta tendència reaccionària, que anirà reforçant-se en la mateixa mesura en què creixca inevitablement la ràbia social.

Aquesta és la situació davant la qual es troba hui la classe obrera mundial. Cada dia que passa sense ser destruït, el capitalisme aprofundeix la destrucció del planeta, afavorint els desastres ecològics, climàtics, pandèmics, humanitaris. Cada dia que passa sense ser enderrocada, la classe dominant sumeix la humanitat en un nivell superior de barbàrie, eixint d'una crisi per a entrar-ne en una altra pitjor.

En tots els països, d'una manera o una altra, la població explotada i la joventut sense futur resisteixen i lluiten. De vegades sota la forma d'immenses mobilitzacions com a Algèria, Polònia, Bielorússia, els EUA i l'Índia en 2020 o a Birmània i Algèria a principis de 2021.

Però no tenen un programa clar que unifique a tots els explotats i oprimits darrere la classe productora, per a construir una nova societat sense classes que gestione democràticament l'economia per a la satisfacció de les necessitats socials actuals i futures.

No tenen un partit revolucionari que evite que la consciència i l'acció de les masses siguin enverinades i desviades pels dirigents dels partits reformistes i burocràcies sindicals cap a il·lusions parlamentàries, el xovinisme i els tripijocs amb fraccions de la burgesia, fins a fer-les fracassar.

No tenen encara una internacional obrera revolucionària que dirigisca als treballadors del món cap a la resolució definitiva dels principals problemes de l'economia, del medi ambient, de la salut pública o de la putrefacció social, que no són nacionals i no poden resoldre's dins dels límits d'un estat.

Per això cridem tots els treballadors i treballadores més conscients a construir amb nosaltres aqueixos instruments revolucionaris, per a posar-los al servei de l'auto-organització de les masses i de les seues futures victòries.

Internaciema Kolektivista Cirklo

Gratuïtat de totes les cures sanitàries!

Confiscació sense indemnització de les clíniques privades, grups farmacèutics, empreses que poden produir màscares, roba de protecció, respiradors, tests, medicaments antivirals ...! Control pels treballadors d'aquestes produccions!
Anul·lació de totes les patents d'equips mèdics i tractaments !

Satisfacció immediata de les reivindicacions del personal sanitari! Finançament de mesures urgents de salut i de protecció social mitjançant un impost molt progressiu sobre la renda i amb els diners de la cancel·lació de les subvencions al capital, les despeses militars i les subvencions a les religions.

Coordinació de la producció d'equips mèdics i distribució internacional al ritme del progrés de l'epidèmia!
Col·laboració internacional per a la distribució de recursos mèdics i la investigació sobre vacunes i tractaments segurs!

Autoorganització dels treballadors i veïns en comitès per al control del compliment de les mesures necessàries per a detindre la pandèmia.

Prohibició de tots els acomiadaments, manteniment de tots els llocs de treball! Permís finançat per l'Estat per a les persones que necessiten cuidar dels seus fills!

Prohibició dels desnonaments d'habitatges. Confiscació d'hotels i allotjaments desocupats (per a malalts lleus, persones sense llar, dones maltractades, famílies en habitatges amuntegats o en mal estat, etc.). Suspensió de lloguers d'habitatges i pagaments a bancs per crèdits immobiliaris o de consum, garantia d'habitatge digne, alimentació suficient, subministrament d'aigua, energia i comunicació per a tota la població.

Fi de les intervencions militars i tancament de les bases estrangeres. Emancipació dels pobles oprimits (Palestins, kurds,...)

Legalització immediata de tots els migrants! Fora els cossos repressius i l'exèrcit de les poblacions!
Control dels treballadors sobre l'activitat dels serveis i les empreses essencials i sobre el tancament dels no essencials!
Expropiació dels grans grups capitalistes!

Govern obrer basat en els consells obrers, la destrucció de l'Estat burgès i la dissolució del exèrcit professional, els cossos repressius policials i les bandes feixistes pels treballadors en armes! Pla de producció decidit per la població per a satisfer les necessitats socials preservant el medi ambient i el futur de la humanitat!

Per una Federació Socialista Mundial!

Socialisme o barbàrie!

COL·LECTIU REVOLUCIÓ PERMANENT - CoReP
(Àustria, Estat Espanyol, França, Turquia)

Internacional: www.revolucionpermanente.com

Àustria: www.klassenkampf.net

Estat Espanyol: www.ikcirklo.org

França: www.groupemarxiste.info/

Turquia: www.patronsuzdunya.com